

УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Левицького Валерія Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 2 частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ

м. К и ї в
27 серпня 2020 року
№ 180-3(II)/2020

Справа № 3-151/2020(377/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Левицького Валерія Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 2 частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства

України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Левицький В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 2 частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваним положенням Кодексу у справі з ціною позову, що не перевищує п’ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб (крім справ, які відповідно до Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), а також у випадку оскарження ухвали (крім ухвали, якою закінчено розгляд справи) суд може визнати касаційну скаргу необґрунтованою та відмовити у відкритті касаційного провадження, якщо „правильне застосування норми права є очевидним і не викликає розумних сумнівів щодо її застосування чи тлумачення“.

Автор клопотання стверджує, що оспорюване положення Кодексу суперечить статтям 21, 24, 40, 55 Конституції України та „порушує право людини на доступ до суду“.

До конституційної скарги Левицький В.М. долучив копії судових рішень, прийнятих у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга).

Остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 15 січня 2020 року. Конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 29 липня 2020 року, тобто після закінчення строку її подання. Отже, підстав для розгляду конституційної скарги Левицького В.М. в аспекті частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ немає.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про невідповідність Конституції України положення пункту 2 частини четвертої статті 394 Кодексу, Левицький В.М. цитує норми

Конституції України, Кодексу, міжнародних актів та наводить юридичні позиції Конституційного Суду України, однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Левицький В.М. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Левицького Валерія Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 2 частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**